monthly quota to this State from 16,100 tonnes to 11,500 tonnes for the months of March—April and April—May. This has been further reduced to 9,609 tonnes for the months of May—June 1967, that is, the current month. However, instructions have been issued to the Collectors to ensure that there is no reduction in the quantities allowed to domestic consumers and that the cut in the State quota may be absorbed by a substantial reduction in the quantities given to bulk consumers such as confectioneries. The Civil Supples Deparment is making every attempt to see that the available sugar is distributed in a fair and equitable manner. The Government of India will however be approached for an increase in the sugar allotment, though the present reduction of allotment to Madras is due only to fall in sugar production in the country as a whole.

***287 வினா—திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் :** மதிப்பிற்குரிய உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) தமிழ் மாநிலம் பூராவிற்கும் ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு சீனி விநியோகத்திற்காகக் கிடைக்கிறது?

(இ) மாவட்டவாரியாக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டு, யார் மூலம் விநியோகிக்க உத்தரவு போடப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) 1967 மே 23-ம் தேதி முதல் 9,609 டன்.

(இ) மாவட்டவாரியான சர்க்கரை ஒதுக்கம் உணவு வழங்குத்துறை ஆணையாளரால் செய்யப்படுகின்றது. இந்த ஒதுக்கத்தை, கலெக்டர்கள்/ மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், தத்தம் மாவட்டத்திற்குள் மறு ஒதுக்கம் செய்கின்றனர். சென்னைமாநகரைப் பொறுத்தவரை, நகரில் சர்க்கரை வழங்குவதற்கு உணவு வழங்குத்துறைத் துணை ஆணையாளர் (வடக்கு) உணவு வழங்குத் துணை ஆணையாளர் (தெற்கு) பொறுப்பு வகிப்பர். மாவட்டவாரியான ஒதுக்கீடுபற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

சென்னை	..	..	1,898
செங்கற்பட்டு	..	..	476
வட ஆர்க்காடு	..	..	610
தென் ஆர்க்காடு	..	..	503
தஞ்சாவூர்	..	..	654
திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	941
மதுரை	..	..	995
இராமநாதபுரம்	..	..	460
திருநெல்வேலி	..	..	642
கன்னியாகுமரி	..	..	182
கோயம்புத்தூர்	..	..	1,212
சேலம்	..	..	624
தர்மபுரி	..	..	115
நீலகிரி	..	..	297
			9,609

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், மாவட்ட அதிகாரிகள் மூலம் கனம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தகவல் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னாலும், நான் இரண்டு முறை எழுதிக்கொடுத்து அந்த மாவட்டத்திலே ஒரு கிலோ 4½ ரூபாய் என்று கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. உடனடியாக சர்க்கரையை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றேன். ஆகவே அது விஷயமாக உடனடியாக சர்க்கரையை அதிகப்படுத்தி, கள்ளமார்க்கெட்டை ஒழிக்க உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்திய அரசாங்கம் ஒதுக்காததால் அதிகப்படுத்த முடியவில்லை என்று விளக்கினேன். ஆனால் விநியோக முறையில் உள்ள தாறுமாறுகளைக் குறைக்க குறிப்பாக மாவட்டங்களில் "ஹோல்சேலர்ஸ்" யிடம் ஒதுக்கியிருப்பதை மாற்றி அரசாங்கமே எடுத்து சீராக அமைக்கலாமா என்று மிகத் தீவிரமாக யோசனை செய்து வருகிறது.

திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : ஐயா, மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படக் கூடிய சீனி, பழைய பர்மிட்தாரர்களுக்கே கொடுக்கப்படுவதால், சரியானபடி விநியோகிக்கப்படாத கோளாறு ஏற்பட்டு, மக்களுக்குச் சரியாக சீனி கிடைக்கவில்லை. அந்த முறையை மாற்றியமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் எவ்வளவு சீனி ஒதுக்கப்பட்டது, என்பதை கலெக்டரும், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரும் அந்தந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை சர்க்கார் பிறப்பிக்குமா ? சமீபத்தில் நான் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபிசரைக் கேட்டபோது, அம்மாதிரியான தகவல் கொடுக்க முடியாது என்று பதில் எழுதியிருப்பதனால், உடனடியாக அந்தந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் எம்.எல்.ஏ.-க்கு தொகுதிக்கு எவ்வளவு சீனி ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக இப்பொழுதுள்ள சர்க்கரை விநியோக முறையானது முன்பிருந்த சர்க்காரால் அனுசரிக்கப் பட்டுவந்த முறைதான். அதிலுள்ள கோளாறுகளை நீக்குவதற்காகத்தான், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மொத்த வியாபாரிகள் (ஹோல்சேலர்ஸ்) கிடையாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, நேரடியாக அரசாங்கமே இதை நிர்வகித்து வருகிறது. ஆனால், "ஹோல்சேலர்ஸ்" என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கும் அவர்கள் இல்லாமல், நேரடியாக அரசாங்கமே சர்க்கரை விநியோகத்தைமேற்கொள்ளுவதற்கும், கற்கண்டு போன்றவற்றைத் தனியார் மூலம் கொடுப்பதைத் தடுப்பதற்கும் இந்த அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வெளிநாடுகளுக்கு இங்கிருந்து சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னாலும், மற்ற மாநிலங்களுக்கு இங்கிருந்து எவ்வளவு சர்க்கரை அனுப்பப்படுகிறது ? இந்த மாநிலத்தில் எந்த அளவிற்குல் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய மாநிலத்தில் சென்ற நான்கு வருஷங்களில் எவ்வளவு சர்க்கரை உற்பத்தியானது என்ற விவரம் நான் சொல்ல முடியும். அதிலிருந்து, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டதோ அதைக் கழித்துக்கொண்டால், வெளி மாநிலங்களுக்கு இங்கிருந்து எவ்வளவு சர்க்கரை போகிறது என்பதைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளலாம்.

இந்த மாநிலத்தினுடைய சர்க்கரை உற்பத்தி, 1963–64-ம் ஆண்டில் 1 லட்சம் 43 ஆயிரம் டன்னுகவும், 1964–65-ம் ஆண்டில் 2 லட்சம் 13 ஆயிரம் டன்னுகவும், 1965–66-ம் ஆண்டில் 2 லட்சம் 28 ஆயிரம் டன்னுகவும், 1966–67-ம் ஆண்டில் 22—5—1967 வரையில் 1 லட்சம் 60 ஆயிரம் டன்னுகவும் இருந்திருக்கிறது.

1967 ஜூலை 12]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சர்க்கரை ஒதுக்கீடு பற்றிய கணக்கை அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட வாரியாகப் படித்தார்கள். ஆனால், மாவட்ட வாரியாக உள்ள கணக்கில் வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஜனத் தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறதா ? அல்லது, தேவையின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறதா ?

(பதில் இல்லை)

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : சென்னை நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சீனி குறைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சென்னை நகரத்தி லேயே கூட, நான்கு கிலோகிராம் சீனி வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்பொழுது மூன்று கிலோகிராம் தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 25 சத வீதம் குறைக்கப்பட்டு இருப்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்குத் தேவைப்படும் சர்க்கரை 16,000 டன் ஆகும். அதைக் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு 11,000 டன்னாகக் குறைத்தார்கள். அதையும் இப்பொழுது ஒன்பதாயிரம் டன்னாகக் குறைத்துவிட்டார்கள் இதைத்தான் ஒரு விகிதாசார அடிப்படையில் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் நாம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். மொத்தம் 16,000 டன் நமக்குக் கிடைத்தால்தான், ஏதோ ஓரளவிற்கு நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவையை நாம் சமாளிக்க முடியும். ஆனால், 16 ஆயிரத்திலிருந்து 11 ஆயிரமாகக் குறைத்து, அதையும் இப்பொழுது 9 ஆயிரம் டன்னாகக் குறைத்து விட்டார்கள். இதுதான் இவ்வளவு இடைஞ்சல்களுக்கெல்லாம் காரணம்.

திரு பெ. சீனிவாசன் : சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் உரிமை அளிக் கும் விஷயத்தில் கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தவறான முறையைக் கை யாண்டதன் விளைவாக இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அத்தகைய தவறான செயல்களுக்கு முன்னால் இருந்த ஆளுங் கட்சியினர் ஆதரவாக இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இனி மேலாவது அத்தகைய நிலைமைகளை மாற்றும் வகையில், பழைய முறை களை முழுக்க முழுக்கத் திருத்தியமைக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் இதைத்தான் சொன் னேன். சர்க்கரை விநியோகிக்கும் முறையில் இருக்கும் மொத்த வியா பாரிகளை அகற்றிவிட்டு, அரசாங்கமே நேரடியாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, சாதாரண சிறு வியாபாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் விநியோகிக்கும் மாற்று முறையைப்பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்துகொண்டு வரு கிறது. அதைப்பற்றி விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன்.

திரு வை. சுவாமிநாதன் : சர்க்கரை கார்டு நகரப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சில தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த கிராமப் பகுதிகளிலும் சர்க்கரை கார்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் படுமா ? கலியாணங்களுக்கு விசேஷமாகச் சர்க்கரை வேண்டும் என்று கேட்டாலும், சர்க்கரை இல்லை என்று மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, முக்கிய கலியாணங்களுக்காவது ஏதாவது ஓரளவு சர்க்கரை கொடுக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மாதத்திற்கு நமது மாநிலத்திற்கு ஒன்பதாயிரம் டன் சர்க்கரைதான் மத்திய அரசினர் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரைப் பார்த்து, "ஆனி மாதம் திருமணங்கள் நடைபெறக்கூடிய மாதம், அதை உத்தேசித்தாவது சர்க்கரைக் கோட்டாவை சற்று அதிகமாக்கிக் கொடுங்கள்" என்று நான் கேட்ட நேரத்தில், அடுத்த மாதத்திற்குரிய கோட்டாவில் ஒரு பகுதியை வேண்டுமானால், இந்த மாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அடுத்த மாதத்திற்குரிய 9 ஆயிரம் டன்களில் 6 டன்கள் எடுத்து, இந்த மாதத்திற் குப் பதினைந்து டன்களாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அடுத்த மாதத்தில் அந்த அளவிற்குக் குறைத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லும் அளவிற்குத் தான் அங்கிருந்து நமக்குப் பதில் வந்திருக்கிறது.

திரு நா. கிருட்டிணன் : சில்லரை வியாபாரிகளுக்குத் தரப்படும் சர்க்கரைக் கோட்டாவை அவர்கள் சரியாக விநியோகிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை இந்த அரசு உறுதி செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அவ்வாறு சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு விநியோகம் செய்கிற சர்க்கரை வீட்டிலுள்ள குடும்பத்தினருக்கு எந்த அடிப்படையில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இம்மாதிரியான அத்தியாவசியப் பொருள்கள் அத்தனையும் முறையாக விநியோகிக்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கலெக்டர்கள் கண்காணித்து வருகிறார்கள். தவறுகள் ஏற்படுகிற நேரத்தில், அந்தந்த விதிமுறைகளின்படி, மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : இந்த சர்க்கரையினுடைய கோட்டா அளவு குறைக்கப்பட்டதால், சென்ற இரண்டு மாத காலங்களில் குடும்பக் கார்டு முறை அமல் இல்லாத கிராமங்களில் சர்க்கரை போடப்படுவதில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வருமா ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : மிக நன்றாகத் தெரியும்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : ஐயா, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு உட்பட்ட எல்லையில் கார்டு மூலம் சீனி விநியோகிக்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்கள் இயங்கும் கிராமப்புறங்களில் சீனி விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. இது மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை அல்லவா ? ஆகவே, பரவலாக, கிராமங்களுக்கும் பங்கீட்டுக் கார்டு முறையில் சீனி விநியோகிக்க நம்முடைய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சர்க்கரை அதிகமாகக் கிடைத்தால் கண்டிப்பாக முதலில் அவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப் படும்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : ஐயா, ஏழை மக்கள் உபயோகிக்கும் நாட்டுச் சர்க்கரை பெருமளவில் வாகன் வாகனாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பம்பாய்க்கு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக அனுப்பப்படுவது உண்மையா ? அதன் காரணமாகத்தான் மூன்று மடங்குக்கு மேல் விலை உயர்ந்துவிட்டது என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அதைத்தடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி அரசுக்குத் தெரியும் என்பதைவிட, பொதுவாக, வெல்லச் சர்க்கரை நம்முடைய மாநில மக்களுக்கே பயன்படவேண்டும், மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான், வெல்லக் கட்டுப்பாடுத் தடை உத்தரவைப் போடவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதலை இந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது என்பதை நேற்றைய தினமே இந்த மன்றத்தில் நான் விளக்கினேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas the total quantity of sugar allotted to this State by the Centre is far below our requirements and whereas we are self-sufficient as far as production of sugar in our State is concerned and whereas, however, much the distribution system is being reorganised there is bound to be loopholes and failures, will the Government think of the possibility of stressing the need for bringing it home to the Central Government that they, in all justness, set apart a larger quantity be fitting our rate of consumption in our State ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Already we have made representations to the Union Government. Again we will make representations to them about our demands.